

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdi-Vásárhely, 1901. február 7.

Csütörtök.

XX. évfolyam. 11. szám.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy az előfizetési és hirdetési pénzek ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 soros a petitorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Nyilttér sora 30 fillér.
▲ hirdetmények a nyiltterek díja előre fizetendő.

A tisztelt olvasó közönséghez.

A „Székelyföld” szerkesztésétől mai napon visszalépek.

Midőn ezt a tisztelt olvasó közönségnek tudomására hozom, kedves köteletségemnek ismerem mindazoknak, kik 20 évi szerkesztőségem alatt szíves jó indulattal támogatni kegyesek voltak, hálás köszönetet mondani.

Kézdi-Vásárhely, 1901. február 6.

Dobay János.

Dobay János ur egészségi viszonyai miatt visszalépve a szerkesztéstől, azt – Vajna Károly ur, mint főmunkatárs, közreműködése mellett – ezennel átveszem.

Lapunk jövőre is a *szabadelvű párt organuma*, a *szabadelvű eszmék s a székhelység ügyeinek*, bár szerény, de *rendíthetetlen harczosa leend*.

Kérjük tisztelt olvasóinkat st. munkatársainkat ajándékozzanak meg jövőre is, eddig is hálásan tapasztalt becses támogatásukkal.

Hazafias üdvözléssel:

Kézdivásárhely, 1901. február 6.

Ifj. Jancsó Mózes.

A brutalitás orgiái.

Az a színjáték, melyet az osztrák reichsrath megnyitó ülése nyújtott, felülmúlja mindazt, a mit a világ parlamenti brutalitásában eddig látott. Az obstrukció gyermektrombitával, fazékfödővel s többféle alkotmányos hangszerrel, ártatlan gyermekjáték ahhoz képest, amit ebben az első ülésben a szélső elemek műveltek. Mindjárt a bevezetés, mint sokat ígérő vezérmotívum valamely nyitányban, olyan volt, hogy a leggonoszabbat kellett várni. Klofácz Péter cseh radikális ráordított a korelnökre, hogy csehül beszéljen, mire össze-vissza röpködtek a gorombaságok, mint a régi házban, melyet parlamenti elfajulása miatt kellett feloszlítani. De ez csak a bevezetés volt, mert a mi ezután következett, felülmúl minden nyereséget, mely eddig előfordult. Midőn ugyanis a korelnök az angol királynőt elparentálta, olyan volt az ülésterem, mintha vadállatok szabadultak volna ki a ménázseriából. Minden nemzetiségi gyűlölet eltűnt a radikális elemek soraiból s egyesült bestialitással dühöngtek Anglia ellen, nem kimélve a megdicsőült királynét sem, minden tekintet nélkül a barátságos viszonyra, mely monarchiánk és Nagy-Britannia közt fennáll s melyet mindenkorra fenn kellene tartani, és minden tekintet nélkül az emberi érzésre, mely a halállal szemben még

az ellenségnek is legalább törtózkodást parancsol. Jól tudják Angliában, hogy a délaftikai háboruban a népek rokonszenve nem az ő részükön van; jól tudják, hogy Magyarország sincs az ő táborukban rokonszenvével, mely pedig sok tekintetben mintaképének választotta Angliát; de sehol sem ragadtatták magukat még a legutolsóbb elemek sem oly brutalitásokra, mint az osztrák reichsrathban, és sehol, sem nálunk, sem máshol nem találkozott ez az orgia a legesekélyebb utánzással, vagy csak a legesekélyebb helyesléssel sem. Különösen nálunk, Magyarországon vannak a legmélyebben megbotránkozva minden körben, a legmagasabbtól a legalacsonyabbig, és mert Asztriával oly szoros közjogi viszonyban vagyunk, mindezzel érzik elutasíthatlan szükségét annak, hogy leplezetlenül és hangosan kifejezést adjanak ennek a megbotránkozásnak.

Különben a radikálisok nem elégedtek meg ezzel az egy orgiával, hanem tüntettek ők más irányban is oly módon, mely minden loyális pártnak kell, hogy köteletségévé tegye, hogy a radikálisok ellen oly határozottan járjon el, hogy minden kedvük elmenjen az újabb tüntetéstől ama hely ellen, mely körül örömben és bánatban gyülekeznek Ausztria és Magyarország minden népei, mert mindenki számára egyenlő szeretet sugárzik ki on-

T Á R C Z A.

Az asszony.

— Irta: Szántó Vitus. —

II.

Egy kora reggel, egy átfutkosott, járt-kelt éj után érkezett haza Hargittay Juonnal azzal, hogy sikerült nekik egy vadászó tanyát fedezniük fel, melyet nem ártana kiüríteni. Másnapra volt tervezve a kivonulás korareggeli időre, hogy a tanyát a nyugvóra tért lakókkal együtt körülvehessék. Még sötétség borítá a völgyet, midőn az öreg kerülő felveré álmából urát azzal, hogy az „urszu” közel a lakhoz az erdőben garázdálkodik.

— Nő jól van Juon, add ide fegyveremet, Hektort hívd elő s kimegyünk ketten, hátha sikerül leteríteniük.

A nyarendő siker reményében nem hívta magával Hargittayt, hogy aztán annál nagyobb legyen a meglepetés, mikor a hatalmas vaddal tér vissza.

Jó magasán állott a nap, de a maczkó nyomára nem akadtak rá, mert mintha megérezte volna a fenyegető veszélyt tovább állott egy házzal. Hámoryt azonban nem hagyta megnyugodni vadászheve, csak haladt tovább a nyomon a rengeteg belséjébe.

— Térjünk haza „Domnule” inté Juon urát, mert késő este lesz, mire elérjük a lakot s ma alig hiszem, hogy sikerrel járjunk.

Hámory ügyet sem vetve kerülje beszédére haladt tovább és tovább, kergette a hév, üzte a nemesis, mely boszut esküdtött ellene. Nemsokára Hektor jelezte, hogy közel járnak a vadhoz s az öreg kerülő is figyelmeztető, urát, hogy készen tartsa fegyverét, mert az „urszu” éppen szembe jön velük. Alig, hogy Juon szavait befejezte, az erdő sűrűjéből mormogva csammogott elő a collossalis medve, melyet Hámory egy jól irányzott lövéssel csakugyan le is terített. Ki tudja, hátha ép abban a pillanatban, midőn golyója a vad szívét ronsolta szét, nem-e az ő boldogsága is akkor lett semmivé, nem-e épp akkor oszlott szét az a ködfátyolkép is, melyben csak oly rövid ideig gyönyörködhetett?!

Juon, ki hirtelen fölhalálta magát, egy bevenyészot szán-szerű alkotmányra rakva a tányértalpas hült tetemét czipelte maga után a lejtőn, míg ura egy rövidebb utat választva tért haza.

A meglepődéstől elteltlen lépte át a szerény, de esinos vadász-lak küszöbét, melyet már régóta nem hagyott el ennyi időre. Egyenesen neje szobájába nyitott, találgatva vajjon álomba merülve találja-e avagy ébren várja szerető férjét, ki istenként imádja őt?! Azonban a kis szoba üres volt? Atkutott mindent, de hasztalan. Margit nem mutatkozott. Hargittay szobájába hatolt s rosszat sejtve kétségbeesetten szakítá fel annak ajtaját. Ott sem

talált senkit! Szemei egy fehér lapra estek, a melyre e pár rideg szó volt vetve:

— „Hargittay nélkül nem élhetek. Isten veled Gyula, téged szerettelek, de Bélát imádom! Margit.”

Hámory megsemmisülten állott ott elhagyva s megcsalva attól, kit úgy imádott, rászédetve azáltal, kiből annyira bizott. Lélekzete elállva, szemei vérbe borulva álétan hangos zokogással hanyatlott arra az ágyra, hol Margit hitvesi esküjét oly csalárdul szegé meg, elborult lelke előtt a Margit képe tűnt fel, álnokul nevetve fölötte s fölörülként kapott fegyvere után, hogy megboszulja hűtlen hitvesét. A lövés eldördült s Hámory átlőtt fővel terült el a padlózaton egy jajsztot sem hallatva! A ködfátyolkép pedig belevegült a szoba füstös levegőjébe, hogy aztán elszálljon onnan, s rémként kísérje azt, ki a hitvesi esküt oly kevésre becsülte, hogy álnokul megcsalta férjét, ki éltét áldozá fel érte!

Mire az öreg Juon hazaért, ura már nem tartozott az élők közé, s mikor megértette a történeteket sirva borult ura holttestére és sokáig sirt, sirt a jó öreg, siratta szeretett urát, ki egy álnok asszony miatt, kit ő annyira bálványozott s a kiből annyira bizott feküdt ott már élettelenül boldogságának egykori színhelyén! . . .

(vége.)



nan és mindenek bámulatát kényszeríti ki ama magas hely kimeríthetetlen türelme.

Az osztrák radikálisok üzelmeit nem lehet többé politikának tekinteni, hanem nyilván való őrzöngés már az.

P. C.

Politikai hir.

Összeférhetetlenségi esküdtszék.

Nagy jelentőségű elvi határozat domborodik ki az összeférhetlenségi törvényt újjáalkotó bizottság tanácskozásából. Az összeférhetlenségi parlamenti esküdtszék olve győzött. A bizottságnak február 1-én kellett a reábizott feladat megoldásához hozzálátnia. Értékes anyag, Rohonyi Gyula előadó törvény-tervezete feküdt a bizottság asztalán, ennek alapján kezdhetette el a tárgyalást. Az ülésen a bizottság tagjai mind jelen voltak. Széll Kálmán miniszterelnök is megjelent. A kormányelnök alkotmányos felfogása tudvalevőleg az, hogy az új törvény alkotása a képviselőház belügye lévén, azt minden befolyásolástól menten kell elvégeznie. De emellett Széll a parlamenti munkásság vezetése és irányítása körül reá háruló kötelességek előlitt sem tér ki. Résztvett a bizottság tanácskozásában s már az első napon is az ő tapasztalatai és körültekintése tették lehetővé, hogy az ollenntes nézetekből helyes határozat kerekedett.

A bizottság ezuttal a tervezet anyagi részével nem is foglalkozott. Csak az eljárás kérdését fejezték. És az érdekes eszmecseréből kitűnt, hogy a bizottság tulnyomó többsége megegyező álláspontot foglal el. Csak Olay és Rakovszky akarták itt is a Kuriát a parlament fölé bíról helyezni. A többi egyetértett abban, hogy a parlament méltóságának és függetlenségének megóvását a leghevesebben a Ház tagjaiból esetenként sorshuzás után az esküdtszékek mintájára alakítandó bíróság veheti meg. A bizottság Széll Kálmán javaslatára megbizta Rohonyi előadót a zsűriszerű bírói eljárásra vonatkozó tervezet elkészítésével, mely sokszorosítva a tagok közt osztassék ki s azután pár nappal a bizottság újabb ülésre hivassók össze.

Levél a magyar nőkhöz.

Kolozsvár, jan. 31.

I.

Szeretném, ha minden szónak, a mit leírok, bűvös ereje lenne. Szeretném, ha elhatolna széles Magyarország minden nemesen érző asszonyának lelkéig s meséket regélne sok-sok kincsről, mesés gazdagságról, a mely a miénk, csak meg kell látnunk és kinyujtanunk érte a kezünket.

Népiparunkról akarok írni. A téma nem új, sőt napjainkban, mikor országszerte megindult az akció a hazai ipar pártolása ügyében, talán unalmas is. Ezt a szót leírtam, de rögtön vissza is vonom. Nem hiszem, hogy a magyar előtt unalmas lenne az, a mi a magyar népléleknek, népművészetnek egyik legérdekesebb megnyilatkozása: a népipar, illetőleg ennek különösen azok az ágai, a melyek már természetükkel fogva is első sorban érdekesek előttünk: varrottasok, szöttek, faragászati és agyagipari termékek. Alig van hazánkban vidéke, ahol a nép valamiféle házi iparral ne foglalkoznék. Földmivelő és állattenyésztő vidékeken ez tisztán a ház szükségleteinek előállítására szorítkozik, de oly helyeken a hol a föld nagyon soványon táplálja fiait, arra van hivatva, hogy az ezt üzőknek fő jövedelmi forrása legyen. Szóval: vannak vidékek, a hol a népnek ebből kellene megélni, sőt meg is élhetne, jólétre tehetné szert, ha arra hivatott tényezők ipari foglalkozását tökével, munka-anyag beszerzésével, a termeltek értékesítésével támogatnák. Erre a támogatásra nagyon rászorultak. Igaz, hogy a népipar egyesek buzgó pártolásával újabban lendületet vett, de vajmi keveset használhat egyesek buzgólkodása ott, a hol egy egész országrész lakosságának kereseti forrásáról van szó. A nőket különösen érdeklő kalotaszegi varrottasokról beszélek első sorban. Ismeretes, hogy Gyarmathyné végzetlen buzgalma, odaadó pártolása milyen virágzásra juttatta a remek

varrottas ipart. A kalotaszegi nép újból megtanulja ősanjai gyönyörű himzését, varrja buzgalommal éjt, napot egybevetve; előkerültek a ládákban a szebbnél szebb minták, hogy új alakban a főrangú szalonok ékességei legyenek. Tény az is, hogy alig van város Magyarországon, a hol a kalotaszegi varrottast ne látnánk; a külföld is kapva-kap a kiválóbb darabokon. És mégis azt mondom, hogy a kalotaszegi varrottas nem érte el virágzásának delelőjét s hogy elérje, pártolásra anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége.

Tulajdonképpen nem is méltányoljuk mi eléggé ezt az iparágat. Meg vagyok róla győződve, hogy Angliában — a hová tudvalevőleg nagyon sok varrottas vándorol fölünk — sokkal nagyobb becsben tartják, mint mi. Vagy nincs még eléggé kifejlődve a műzslésünk, vagy — s ez a valószínűbb — még mindig csak azon a nívón állunk, hogy bármilyen silány külföldi portéka becsesebb, mint a sokkal különb hazai. Pedig nem képzelek szedbet, női lelket finomabb izlésű kedélyt jobban gyönyörködtetőt, mint valami szép kalotaszegi varrottas. Volt alkalmam igazán remek mintájuakat látni: fodorvászonra fejtővel himzettéktől finom lenvászonra selyemmel varrottakig és azt mondom: vétezik az a magyar nő, a ki otthonát díszítendő, egy-két darabot be nem szerez. Hiszen bámulatos olesón adják. Az ember szinte gondolkozik: vajjon az anyagot vagy a munkát fizette meg rajta. Már 2 koronáért szép 1/2 m. hosszú és pár centiméterrel keskenyebb terítőcskét árulnak. A ki valaha himzett effélt, tudja, hogy az alig van megfizetve. És ilyen arányban tovább. Már 120 koronáért nagyon szép kollekeziót állíthatunk össze: ágy-, asztalterítő, függöny (1 ablakra), pamlagvédő. Vajjon nem gyönyörű szép egy ilyen berendezés!

Most, a mikor a lakásberendezés divatja a lelket, kedélyt és izlést megbénító egyöntetűségből kivetkőzve, valami igazán művésziességre törekszik, milyen nagy szerep juthatna a varrottasoknak. Az előszobától és fürdőszobától kezdve egészen a szalonig minden szobában helyet foglalhat. Gondoljanak el egy poetikus leányszobát: az ágyterítő, a függönyök, a toilettasztalka terítője, a varróasztalka borítója kék fejtővel valami finoman vagdalásos minta után finom vászonra himzett varrottas. Vagy nem lenne szép egy falusi ebédlő kalotaszegi faragott butorokkal, (alább ismertetni fogom) piros fejtővel himzett kollekezióval? Azt hiszem, kétszer jobban izlenének pompás magyar ételeink ilyen ebédlőben, melynek minden darabja a magyar népszellem művészi fantáziáját hirdeti. Hát azok a remek selyemmel himzettek vajjon nem válnának díszőre a legelegánsabb szalonnak is?

Már halloam az ellenvetéseket: a varrottasok nagyon drágák, s kevés asszony engedheti meg magának azt a lukszust, hogy egy-egy kollekeziót beszerezzen. Igen, drága, mert az értékesítés módja még annyira kezdetleges hogy mindenkinek előnyös csak a termelőre és a fogyasztóra nem.

Kétféle módja van t. i. az eladásának. Maga a nép járja be munkáival az országot, mondhatom nagyon kellenlőül teszi, — vagy — s ez a leggyakoribb eset — lelketlen kereskedők (akad ilyen a nép között akárhány) megszimatozva, hogy mikor van a ládafiában szükön a pénz, összevásárolják az elkészült munkákat potom áron, s tovább adják két, hanem három annyiért. Azt tapasztaltam, hogy a háziiparnak ez a nyereségvágy a megölő betűje. Ezért üdvözlöhetni termelő és fogyasztó között örömmel az Erdélyi Kárpát Egyesületnek azt az ideális és praktikus tervét, hogy közéjük közvetítőnek állván, természetesen teljesen önzetlenül munkálkodván, a népipar minden ágát virágzásra juttassa.

Érdekes ennek a tervnek a története. A nevezett egyesület Kolozsvárt Mátyás király születési házában néprajzi muzeumot szervez, összegyűjti mindazt, amit a néplélek és népművészet eddig teremtett. Ez összegyűjtő akciónak eredményeképpen mesés kincs és gazdagság került napfényre. E cikketem szük keretében főképpen a női kézimunkákról óhajtok megemlékezni régi száz meg száz esztendő himzések kerültek a gyűjtők fürkésző buzgalma folytán a muzeumba. Le sem írhatom mennyi értékes minta van itt összehalmozva, varrottasok írás után varrtak az (előrajzoltakat hívják így) kereszt és fonott

öltéssel himzettek olyan páratlanul gazdag változatosságban, hogy egy egész ipariskola találna benne mintának valót.

Radnotiné Hrabovszky Irén.

Az árvaház bálja.

Kézdi-Vásárhely, 1901. február 3.

Még halloam a vig zenét, a tánczolók örömszaját, a diszes álarczosok élcelődését s együtt mulatva velük, papírra teszem, megörökítem e kedélyes, szép est emlékéit.

A rendező-bizottság első ülésében, melyen ugy Csizsár Dénesné Török Róza ő nagysága, mint Kovács János g. kereskedő, városunk közügyeinek fíradhatatlan munkása, — mint társelnökök — résztvettek; látni lehetett, hogy az árvaház bálja jól fog sikerülni. Bájos leánytársaság, előzékeny ifjak csoportja, lelkesütséggel vállalkozott arra, hogy az árvák részére Carneval hercege fényes esernökében előkelő társaságot gyűjtsenek össze és mindeniktől tehetségéhez, jó szívéhez miért adományt kérnek. A fogadást gentlemann egyénekhez illő pontossággal tartották be.

Mint jótékony szellemek, zörgős szánakon fölkerestek mindenkit, kinek szívében az árvák ügye iránt nemes melegség honol, kik fel tudják fogni, mily nagy misziót teljesít vidékünkön a felebaráti szeretet ez élő temploma.

A közel és távol vidéki lakosságot sem feledték el, nekik is szolgálatot tesz ez intézet; hisz ők is oly büszkék lehetnek reá, mint maga a város. A kiáltó szó: nem hangzott el némán! Kézdivásárhely város díszterme, összes mellékhelyiségei f. hó 2-án este zsufoltságig megteltek.

Az árvák javára rendezett bál tehát fényesen sikerült. A már említett elnökök szerénységét nem sértem meg, ha nyíltan kimondom, hogy ily nehéz viszonyok közt ilyen sikert fölmutatni — csakis az ő nemes jószáguk, áldozatkészségük, népszerűségük tudhatott. Éljenek soká a város javára, mindnyájunk örömeire.

Az estély egyik főnyújtja volt a lakadalmi díszmenet, melyben Csizsár Mari, Farkas Margit, Molnár Eszter, Király Róza, Zsigmond Ida, Zsigmond Rózsika, Kovács Kálmán, Filep Imre, Kovács István, Kovács Ödön, Bánffy Béla, Nagy István, Ilyés Jenő vettek részt. A csinos magyar lányok, a deli magyar fiúk nézetlen nem maradtak. Nemsokára szintén vig zeneszó mellett vonultak be a Gyurkovics leányok, fokozatos nagyságban követve egymást. János Gyuláné most is megmutatta, hogy az árvák iránt melegen érez és a legszebb leányok társaságát kérte fel a tréfás bohózat bemutatására.

A maszkok közül a töröknő és török, a magyar levente, a postás Milka, az ő képviselője, a zsidók csoportja keltettek fel élénk érdeklődést. Czi-vilben ott láttuk a város és vidék számos, intelligens családját, ifjú nő és férfi tagjait. A négyeseket két-két kolonban kellett még éjfél után is rendezni. Szőke Pista is fedezetről gondoskodott magának, mert a vezénylete alatt álló Faraó fiait éjfél után ujjakkal egészítette ki.

Jó zene mellett, virágos jó kedvvel folyt a táncz kivilágos virradtig.

A vendéglős sem szundikált most, hanem összes személyzete hangya szorgalomra hordta az ételt és bort. Ezt különben annak köszönheti jó Mágóri Sándor, hogy minden készlete és bora kitűnő jó volt. Csak az első fél liter volt drága, a többi már szívesen fizették.

A derék tánczrendezőket is megdicsérem, de mivel e tére — a már eddig élvezett fizetéssel — állandósítva vannak, majd mások szíloz névzerint róluk.

A fáradhatatlan pénztárost, Fejér Antalt, ki még az éjféltutáni időkben is ott volt, nagyon is meg kell dicsérjem, mert az összes fáradság lényege, értéke nála összpontosult.

Az összes bevétel meghaladta a 600 koronát, így a tiszta jövedelem 450 koronára tehető.

Tudósításum azon jól eső örömmel zárom be hogy az árvák sorsa iránt még sok nemes szív érez, sok munkás kéz tette kész. Tartsa meg azokat a jó Isten mind, hogy munkálhassák továbbra is a közjóllétet, torjeszék a valódi humanitást.

Tánczos.

Képviselőtestületi gyűlés.

Kézdi-Vásárhely, 1901. febr. 2.

Városunk képviselő testülete tegnap február 1-én délelőtt tartotta újraalakulása óta első ülését. A képviselők igen szép számmal voltak jelen, különösen az újonnan választottak csaknem mind megjelentek.

Bizonyos érdekességet kölcsönzött az ülésnek az a körülmény is, hogy először elnökölt az új polgármester Dr. Török Andor. Lendületes, igazi tett vágytól, valódi egyszerűségtől áthatott beszédében üdvözölte a képviselő testületet, kérve működéséhez a képviselőknek buzgó támogatását. A képviselő lelkes eljenzésekkel biztosította ifjú polgármesterét a közjó előmozdítását ezéző munkásságában való erőlyes támogatásáról.

A közgyűlés első tárgyát a város szervezeti szabályzatának az alispáni leirat értelmében eszközölt módosítások sze. iuti tervezetének tárgyalása képezte. A képviselő az eszközölt módosításokkal együtt megávévátte a tervezettségjövahagyás végett a belügyminisztériumhoz felterjeszteni határozta.

Jelentést tett polgármester a város az 1899. évi VI. t. cz. alapján az italmérési jövedék kártalanítás címén megillető állami segélyről, mely 1900-ra 17000 forintot tett ki.

Tudomásul vétetett s az 1901-ik évre való megadása iránt felterjesztés megtétele határozatott. A sepsi-szentgyörgyi székely szövögyár házi ipari vállalat: a kereskedelmi miniszter rendelkezése alapján megyénk területén 500 székely szövö székot oszt ki egyes vállalkozók között. Polgármester a Potsa József főispán felhívása értelmében városunk polgáraihoz felhívást intézett, a minek eredménye lett, hogy 6 iparos polgártársunk jelentkezett szövöszékért. Öröndetes, tudomásul vétetik s Hogedüs Sándor miniszternek ezen a székelység javát ezéző intézkedésért föliratban mond köszönetet a képviselő testület.

Hosszas vitakozásra adott alkalmat azon megyei rendelet, mely arra kötelezi a várost, hogy a sepsi-szentgyörgyi k. vásárhelyi közutnak a vasututeza végén levő szakaszán vízvezető árok és utátersző készítéséről sürgösen gondoskoskják. A képviselő tekintettel a város nehéz anyagi helyzetére a vármegyei 10 %-os utató alappól segélyt kér a vármegyétől. Addig is azonban, mig ez iránti kérése elintézését nyereud, a munkálatok mielőbbi fogatnabba vételét elhatározta.

Az állami elemi iskolák gondnokságának, 68 szegény gyermeknek a város által téli ruhával történt ellátásáért küldött köszönő iratát tudomásul vette a képviselőtestület.

„Magyarország vármegyei és városai“ cz. mű kiadó vállalata „Háromszékvármegye monographiája“ kötetének segélyezését kérvén, képviselő a művet egy példányban megrendelni határozta.

Kovács Józsefnek bérleengedésért deadott kérését a képviselő nem találta teljesíthetőnek.

Kovács Dániel pénztáros egészségi okokból hosszabb szabadságot kérvén, polgármester azt utólagos jóváhagyás reményében megadta. A képviselő mélyen sajnálja munkás tisztviselőjének betegeskedését, a szabadság megadásához a maga részéről is teljes készséggel hozzájárult.

Az építendő új városház és vigadó építetté bizottságának a maga részéről Dr. Bánffy Zsigmond, Dézsi Bálint és ifj. Tóth István képviselőket kérte föl.

Végül a „Stephanie-menedékház“ igazgató választmányába pedig az elhalt Kovács István pap és Kökössy Károly helyébe Benkő Lajos gazdátanócsot és Dézsi Dániel képviselőket. választotta meg s ezzel az ülés véget ért.

Ujdonságok.

— Kinevezés. A m. kir. honvédelmi miniszter kézdívasárhelyi Benkő Ernőt a brassói honvéd gyalogezredhez kinevezte tisztihelyettségé.

— Papválasztás Kézdívasárhelyen. A Kovács István halálával megüresedett ref. papi állásra összesen 14-en pályáztak, a kik közül Dr. Bartók György püspök, mint az egyház esperese a következő jeles tehetségű pályázókat minősítette: 1. Bitai Béla, lelkész Csikszeredáról. 2. Csia Kálmánt, Etédéről.

3. Fülöp Gyulát, Ó-Brettyéről. 4. Incze Lajost, Nagyborsnyórról. 5. Janosó Lajost, Maros-Ujvárról. 6. Ifj. Moré Károlyt, Lőrinczrévéről. 7. Ifj. Péter Károlyt, Alsósófalváról. 8. Szabó Jenőt, Ilyefalváról. 9. Veres Károlyt, Papolezről. 10. Zsigmond Károlyt, Hosszufaluból. A választás valószínűleg márczius 3-án lesz.

— Esküvők. Biscontini Péter nyug. m. kir. I. oszt. honvéd százados február 4-én, hétfőn, tartotta esküvőjét kézdívasárhelyi Popovics Vilmával. Popovics András vendéglős kedves leányával Zabolán. — Vitális Sándor, nagygyermei gazdatiszt mult esütörtökön vezette oltárhoz Sepsiszentiványban Kósa Juliánát, Kósa Mariska, kézdívasárhelyi áll. isk. tanítónő nővérét. Szerencse kísérje mindkét frigyet.

— Egyháztanácsi ülés. A kézdívasárhelyi ev. ref. egyházközség kebli tanácsa vasárnap délelőtt Köllönte Mózes főgondnok elnökle alatt igen érdekes ülést tartott. A sok tárgy közül két dolgot emelünk ki, mely az egyháztanácsot kiválóan foglalkoztatta. Az egyik Dr. Bartók György püspök főpásztori körlevele, mely magvas tartalmával, a benne foglalt gyönyörű eszmékkel egészen lebilincselte a figyelmet s melynek szélesebb körökben való ismertetését igen kíváncsnak jelezte az egyháztanács. A másik tárgy a küszöbön álló papválasztással áll igen szoros kapcsolatban. A hívek egyrésze, mint multkori számunkban jeleztük volt, folyamodott az igazgató tanácshoz, hogy határozza el, hogy a hívek tekintet nélkül képük nagyságára, mind egyenlően gyakorolják szavazati jogukat s az 1/8-ad, 1/4-ed, 1/2-ed szavazatok szüntettesenek meg. Az áll. igazg. tanács ezt a folyamodást véleményadás végett letette az egyháztanácshoz. Hosszas vitakozás után az egyháztanács a következő módosítást terjeszti föl az igazgató tanácshoz: A 7—14 koronát képező hívek egész szavazattal birjanak; ugyancsak egész szavazata legyen azoknak is, kiknek feleségeik más vallásnak; a 4 koronánál többet, de 7 koronánál kevesebb képét fizetők félsvavazattal, a 4 koronánál kevesebbet fizetők pedig egyegyed szavazattal birjanak. Az nyolczadrészes szavazatok tehát megszűnnének s a többire nézve is több kedvezményt hozott javaslatba az egyháztanács. Ez a javaslat azonnal felterjesztett az áll. igazgató tanácshoz, mely véglegesen fog határozni fölötté s ha jóváhagyja: akkor az új papválasztáskor már a szerint fognak szavazni a hívek.

— Közgyűlés. A vöröskeresztgyesület kézdívasárhelyi főkegylete mult vasárnap tartotta meg közgyűlését. Báró Szentkeresztly Stephanio elnök lelkesítő megnyitó beszéde után Dr. Balogh Vendel terjesztette elő az egyesület magasztos czélját fejtegető s az 1900-ik évi működésről beszámoló jelentését, melyet a közgyűlés éljenzéssel vett tudomásul. Benkő Lajos pénztáros jelentése szerint a tagdíjban 309 koronát meghaladó hátralék van künn; a befolyt tagdíjakból 260 korona küldetett be a vöröskeresztgyeletnek és a Rudolf kórháznak egyenlő arányban. A közgyűlés a buzgó pénztárosnak a számvizsgálók jelentése alapján köszönetet szavazott s részére a felmentvényt megadta. Kiss Károly és Dr. Balogh Vendelnek, kik az egyesület létszámát ez évben is több új taggal szaporították gyűjtés útján a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerést nyilvánított. Végül részvétét fejezvé ki Szabó Mózesné sz. Sebesi Ilona buzgó választmányi tag elhunytá fölött, helyébe egyhangulag Kiss Károlyné urhölgyet választotta meg.

— Színelőadás Alcsernátonban. Az alsócsernátoni műkedvelő testület február hó 9-én az özv. Farkas Pálné házában jótékony czélú színelőadásal egybekötött Tánczvigalmat rendez. A rendezőbizottság élén Damokos Dénes, mint elnök, Fekete András, mint pénztáros, és Nagy Imre, mint ellenőr állanak. A tánczvigalmat megelőzi „A falurossza“ című énekes népszimű előadása, a következő szereposztással: Feledi Gáspár, gazdag falusi földmívelő Molnár Sándor. Lajos, Boriska, gyermekei Csiki Zoltán, Dulló Mária. Gündör Sándor, szolga-legény Ambrus Kálmán. Tercsi, Feledi gyámleánya Végh Vilma, Finom Rózi Csiki Ilona. Csapó, gazdaember Nánási Arthur. Tarisnyánsé, Csapóné, Sulyokné. módos asszonyok Molnár Irén, Cseh Anna, Dulló Anna. Csendbiztos Vitályos Pál Kónya, kántor Gaál András. Gonosz Pista, bakter Bajka Mihály. Gonosznő Fekete Irén. Cserebogár

József, szálló pásztor Dulló József. Czene, cigány-prímás Gaál Aladár. Adus, vén ezimbalmos Fekete András. Makkhetos, korcsmáros Kovács Ignác, Neje x. y. Jóska, bérés Fekete József. Rendező és sugó: Cseh Lajos. Kezdeté este pont fél 8 órakor.

— „Országos Kiadóvállalat“ czég alatt Budapestén új kiadó-társaság alakult, amely különösen a magasabb irányu szépirodalom művelését s a tudományok népszerűsítését tűzte feladatául.

JÓTÉKONYSÁG.

Kenyér a szegényeknek.

— Beszámolás a „Szent Antal kenyéré“-ről.

Tamács Imre r. k. lelkészről.

(Folytatás és vége.)

Élelem kiosztáson kívül december hónapban 18 szegény ruhát is kapott a hozzám beszoigaltott viselt ruha és lábbeli félékből, még pedig egyesek teljes ruházatot, mások csak egyes darabokat.

Most már összegezve a másfél hónap alatti bevételek és kiadásokat, kitűnik, hogy 1900. decz. 31-ig bevétel volt összesen: 206 korona 86 fillér, s kiadás: 146 korona 6 fillér; maradt tehát az 1901. évre: 60 korona 79 fillér. Kiosztottunk decz. 31-ig összesen: 350 drb. kenyeret 700 klg. súlyban és 234 klg. főzölisztet 60—60 szegény között. 18-an ruhát is kaptak, tehát rövid másfél hónapi élete ezen intézmény bőséges az eredményekben.

Midőn most ezekben elszámolok nyilvánosan, nem mulasztatom el, hogy köszönetemet ki ne fejezném először azoknak, kik ezen áldásos intézmény létrehozásában és megvalósításában segítségemre voltak, főképp a szives gyűjtőknek és a jölelkű adakozóknak. Azután városunk mindazon nemosszivű emberbarátainknak, kik önkéntes filléradományaikkal ezen egyesület virágzását és áldásos voltát előddig előmozdították, a szegények nevében szintén hálámat nyilvánítom azon kérés kíséretében: vajha minél nagyobb rétegben nyerne pártfogókat ez az intézmény nem csak a mi hittünk, hanem a más vallásuk között is.

Hisz ez a kenyeres Szent nem felekezetieskedik, minden szánandó nyomorultat segít, ha módjában van. A mi 60 szegényünk között is 22 ev. ref. hitfelekezeti, 1 gr. kel. 1 unitárius, míg 36 róm. katolikus, pedig eddig jóformán kath. hívek adományából fedezték költségeiket. A más vallásuaknak különösen az üzleti perselyeket ajánlom szíver figyelmük és pártfogásukban, hogy egyesült szíver és erővel szegényeink nyomorának enyhítését eszközölhessük.

Köszönetemet nyilvánítom nagyságos Molnár Józsiás orsz. képviselő, műmalom tulajdonos urnak, hogy a szükséges lisztmennyiséget a rendes folyó áron alul számítja mindig a szegényeknek; Blatt Mihály urnak pedig azért, hogy esekély 1 koronáért süti meg a szegények 50 drb. kenyérét hetenkint. De az üzleti kis gyűjtő perselyek ingyenes befestéséért is köszönetem nyilvánítom neki. Ifj. Janosó Mózes nyomdatulajdonos ur 200 drb. utalványt nyomtatott minden díj nélkül. Nagy József bádogos mester ur pedig egy réz lámpagyújtó és kioltó eszközt készített a Szent Antal szobrához, ugy-szintén a szobortalapzatában elhelyezett perselybe a levezető csatornát, is díj nélkül készítő el. Ezen ingyenes szolgálataikért fogadják mindkötten köszönetemet.

Végül megköszönöm Tek. Dávid Antal urnak, hogy a pénztárnoki és gondnoki, Tek. Száva Dávidné urnának pedig, hogy az intézői nehéz terheket oly fáradságot nem ismerő buzgósággal viselik és hordozzák.

Emberek! A szegény jajsza kiált fel hozzátok a mindennapi kenyérért. Nyissátok meg előttük szívetek kincsesházát, vessetek egy-két fillért abba a perselybe, melyből ők időnkint a nélkülözött kenyérrel elláttatnak. Hisz „a mit teszték a legkisebbel ezek közül mintha magával a világüdvözítővel tenétek, ki egykor jutalmat oszt majd ezért ténétek.“ Igen, adjatok Szent Antal szegényeinek.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos ifj. Janosó Mózes.
Főmunkatárs: Vajna Károly.

Meghívó.

A KÉZDIVÁSÁRHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

XXVIII-ik évi

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

saját helyiségében 1901. évi február hó 24-én délután 2 órakor tartja, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

N a p i r e n d.

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag kinevezése az alapszabály 23. §-a értelmében.
2. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzlet működéséről.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A tiszta nyereség felosztása feletti intézkedés és ezzel kapcsolatosan az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
5. Hét tagból álló igazgatóság választása az alapszabály 24. §-a értelmében és ügyész választása.
6. Három felügyelő-bizottsági tag választása az alapszabály 35. §-a értelmében.
7. Egy szűkebbkörű bizottság kijelölése az alapszabályok módosítása végett.
8. A Sepsí-Szt-Györgyön felállítandó „Székely Földhitelintézet” részvényeinek jegyzése felől határozni.
9. Indítványok az alapszabály 16. §-a értelmében.

A fentírt időben tartandó közgyűlésre a t. részvényesek azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabály 17. §-a értelmében minden részvényes személyesen vagy meghatalmazottja által — kinek azonban részvényesnek kell lenni — gyakorolhatja szavazati jogát és köteles minden részvényes a gyűlést megelőzőleg részvényét, szelvényeivel együtt, a pénztárnál elismervény mellett letenni.

Kézdi-Vásárhelyt, 1901. január hó 29-én.
(16 1—3.)

Az igazgatóság.

É R T E S Í T Ó.

A Kézdivásárhelyi Kisegítő Takarékpénztár Részvénytársaság

XVI-ik évi közgyűlése

1901. évi március 3-án délután 2 órakor az intézet helyiségében lesz megtartva, melyre minden részvényes tag tisztelettel meghívatik.

T á r g y s o r o z a t.

1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két tag választása (55. §.)
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő-bizottsági jelentés.
4. A mérleg számla megállapítása és a nyereség feletti intézkedés (57. §.)
5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása (57. §.)
6. Egy igazgatósági tag választása (55. §.)
7. Felügyelő-bizottság választása (55. §.)
8. Indítványok az alapszabály 48. §. értelmében.

Megjegyzés az alapszabály 52. és 53. §§-ai értelmében. Minden részvényes tag kéri, ki szavazati jogát személyesen vagy meghatalmazottja által (ki csak részvényes lehet) gyakorolni kívánja, a közgyűlést megelőzőleg legalább 24 órával részvényeit szelvényeivel együtt az intézet helyiségében az e végre kirendelt közegnél elismervény mellett letenni.

Figyelmeztetés.

Minden részvényes kéri, az alapszabály 52., 53. §. értelmében és annak a megjegyzésben tett kivonata szerint eljárni, mert a gyűlés napján egyáltalában letéti részvények nem fogadtatnak el. (17 1—3.)

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziaszer, amely már több mint 30 év óta megbízható be-
dörzsölésül alkalmaztatik kórszervényél,
oszlónál és meghűléseknél.

Intés. Silányabb utáztatok miatt be-
vásárláskor mindig figyelam-
mel legyünk a „Horgony” védjegyre
és a „Richter” cséjgyezésre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úg-
yszólván minden gyógyszerárban ká-
páthó. Főraktár: Török József gyó-
gyászernél Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

Tiszta bort,
liköröket, cognacot, rumot, venni
akarók, kérjenek bérmentes árjegy-
zéket a Székely borkereskedéstől,
Székely-Keresztur.
627. 7—10.)

12—1901. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíróóság 1900. évi V. 704. számú végzése következtében Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Brehner et Comp cég javára, kézdivásárhelyi Jancsó József kereskedő ellen 246 K. 52 f. s jár. erejéig 1900. évi december hó 15-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján foglalt és 955 koronára becsült következő ingóságok u. m.: üres hordó, függő lámpa, deczimál mérleg, íróasztal, 30 csomag veres fonál, 20 csomag különböző színű fonál, 50 üveg likör, 20 rud szappan, és többféle festékek és bolti állványok fiókokkal, nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. járásbíróóság 1900. évi V. 704. számú végzése folytán 246 K. 52 f. tőkekövetelés, ennek 5 perzentos kamatai, $\frac{1}{8}\%$ váltó díj és eddig összesen 56 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig Kézdivásárhelyt a piacon a bolt helyiségében leendő eszközölésére 1901. évi február hó 20-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt K.-Vásárhely, 1901. évi január hó 28-dik napján.
(14. 1—1.)

Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

17—1901. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíróóság 1900. évi 709. számú végzése következtében Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt László Julianna javára márkosfalvi Bakk Zsigmond ellen 200 korona s jár. erejéig 1901. évi december hó 7-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján foglalt és 770 koronára becsült következő ingóságok u. m. sertések, lovak, szekerek, széna, bolti állvány, s ágyfa, két mérleg nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. járásbíróóság 1900. V. 709. számú végzése folytán 200 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi augusztus hó 25-ik napjától járó $\frac{5}{100}\%$ kamatai $\frac{1}{8}\%$ váltó díj és eddig összesen 95 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig márkosfalva község házában leendő eszközölésére 1901. évi február hó 13-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltaták azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt K.-Vásárhely, 1901. évi január hó 23-ik napján.
(15. 1—1.)

Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél Kézdi-Vásárhelyt.